

Ἀπρίλιος.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον εἵχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν παρ' ἡμῖν. τὸν υἱόν μου Ὅθωνα, ὅστις, μηχανήν τινα ἐφευρών, χρήσιμον εἰς τὴν σιδηροδρομίαν, μετέβαινεν εἰς Παρισίους, ἵνα τὴν κατασκευάσῃ.

Ἐπανεῖδον δὲ μετὰ πλείστης χαρᾶς ἐπισκεφθέντα με, καὶ τὸν ἐν Περσίᾳ Πρόσβυν τῆς Αὐστρίας κ. Ζαλούπκην, ὃν δὲν εἶχον ἴδῃ ἀπὸ τοῦ 1859, συνεχῶς τότε παρ' ἡμῖν διατρίβοντα, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐν Μονάχῳ γραμματέα τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας, γαμβρὸν τοῦ κ. Καρβούνη, μεθ' οὗ ἐπίσης ἀρχαῖαι μὲ συνέδεον σχέσεις. Καὶ μετὰ τοῦ πρέσβεως δὲ τῆς Ἀγγλίας κ. Μόνσωνος ἦλθον τότε εἰς φιλικὴν συνάφειάν. Ὅτε ἐπέστρεψα ἐκ Γερμανίας μὲ εἶχε παρουσιάσῃ εἰς αὐτὸν ὁ τότε πρέσβυς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, καὶ ἔσπευσα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ, καί, ἐπειδὴ δὲν τὸν εὔρον, νὰ τῷ ἀφήσω τὸ ἐπισκεπτήριόν μου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν μὲ ἀντεπεσκέφθη, εἰ καὶ ἠγνόουν ἂν τοῦτο ἐκ παραδρομῆς ἐγένετο ἢ ἂν ἐκ προθέσεως, ἐνόμισα ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ τὸ ἐξετάσω, καὶ οὕτω πᾶσα σχέσις μεταξὺ ἡμῶν ἐξέλιπε. Γνώσιν ὅμως τούτου λαβὼν ὁ φίλος μου καὶ φίλος τοῦ κ. πρέσβεως κ. Ἀξελός, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ αὐτοθελήτως ἐποίησατο περὶ τούτου μνεῖαν πρὸς τὸν κ. Μόνσωνα, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ ἀφήσῃ τὸ ἐπισκεπτήριόν του. Ἐκτοτε δ' ἔπαυσε πᾶσα παρεξήγησις, μετέβην παρ' αὐτῷ ἐπανειλημμένως, καὶ τὸν εὔρον ἄνδρα εὐγενέστατον καὶ ἐξόχου συμπεριφορᾶς.

Ἡγεμονὶς Σοφία.

Ἐπίσημον καὶ σπουδαῖον συμβὰν ἦν ἡ τῇ 19ῃ τοῦ μηνὸς ὅλως ἀνεπιδείκτως ἐκτελεσθεῖσα μετάβασις τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐθεώρησα αὐτὸ ὡς ἀπόδειξιν καὶ τῆς εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων της, καὶ τῆς εὐθυκρισίας Της καὶ τῆς βαθυνοίας, μεθ' ἧς τὸ ζήτημα ἐξηρεύνησε προ-

σέτι δ' ὥς ἄριστον ἐθνικὸν οἶωνόν. Εἰς ἡμερίδα δέ τινα ἔγραψα τότε, οὐδὲν μὲν περὶ τούτου, ἀλλὰ διήγησιν τῆς πρὸ ἐτῶν συνεντεύξεώς μου μετὰ διαμαρτυρομένων κληρικῶν τοῦ Οὐεσμίνστερ, οἷς εἶχον ἐκθέσθαι τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐθεώρουν ὅτι οἱ διαμαρτυρόμενοι ἔπρεπεν ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ Λουθήρου ἔτι καὶ Καλβίνου, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας.

Ἀριστοτέλης.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους πρὸ πάντων ἐνέκυψα εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρτίως ἀνευρεθέντων τεμαχίων τῆς **Πολιτείας** τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἐζήτησα νὰ ἐξαγάγω ἐξ αὐτῶν, εἴ τι ἦν μεταβλητέον ἢ προσθετέον εἰς τὸ ἐμὸν ἔργον περὶ «τῶν πολιτικῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθηναίων» (Ἀπαντα Τομ. ΙΕ'). Τὴν μικρὰν ταύτην προσθήκην συνεπλήρωσα ἂν δέ ποτε θέλει ἐκδοθῇ, ἀγνοῶ.

Ὀλυμπία.

Προκειμένης δ' ἀρχαιολογικῆς ἐκδρομῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ διευθύνων αὐτὴν ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Μυλωνᾶς εὐηρεστήθη νὰ μὲ προσκαλέσῃ εἰς αὐτήν, καὶ ἀνεχωρήσαμεν τῇ 24 Ἀπριλίου τὸ πρωῒ δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ὅλοι 180, ἐξ ὧν 145 ἦσαν φοιτηταί, εἰ καὶ οὐχὶ πάντες τῆς ἀρχαιολογίας. Εἰς Πάτρας ἀφικθέντες, ἠναγκάσθημεν νὰ μεταβῶμεν ἐφ' ἀμάξης ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμόν, καί τοι ἀμφότεραι αἱ γραμμαὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνήκουσιν ἐπιχείρησιν· καὶ ἐρωτήσας περὶ τοῦ λόγου τῆς παραδόξου καὶ ὀχληροτάτης ταύτης διατάξεως, ἔμαθον ὅτι ταύτην ἀπαιτοῦσι τὰ συμφέροντα τῶν ἀμαξηλατῶν, καὶ ὑποστηρίζουσι καὶ οἱ κατὰ καιροὺς δήμαρχοι, οἱ δεόμενοι τῶν ψήφων ἐκείνων. Ὁμοίως δὲ δι' ὀχημάτων μετακομίζονται καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον σταθμόν, ἀποτίοντα καὶ δημοτικὸν φόρον!

